

TIỂU KHÚC PHẬT ĐÀN

Thơ TUỆ SỸ

TÂM THƯỜNG ĐỊNH dịch Anh

Sông Hằng một dải trôi mau;
Vận đời đôi ngã bạc đầu Vương gia.
Tuyết sơn phất ngọn trăng già,
Bóng Người thăm thẳm vượt qua chín tầng.
Cho hay Bồ tát hậu thân,
Chày kinh chưa chuyển tiếng vẫn đã xa.
Sườn non một bóng Đạo già
Trăm tư năm tháng bên bờ tử sinh.
Nhìn Sao mà ngộ sự tình:
Ai người Đại Giác cho mình quy y?
Năm chầy đá ngủ lòng khe;
Lưng trời cánh hạc đi về hoàng hôn.
Trăng gầy nửa mảnh soi thêm,
U ơ tiếng Tré, êm đêm Vương cung.
Sao trời thưa nhạt mông lung;
Mấy ai thấu rõ cho cùng nghiệp duyên.
Khói mơ quán quýt hương nguyên,
Hợp tan là lẽ ưu phiền đầy thôi.
Vườn Hồng khóa néo phình phờ,
Cùng trong cõi Mộng chia bờ khổ đau.
Thời gian vô cánh ngang đầu;

*Sinh, già, bệnh, chết, tránh đau vận cùng.
Khổ đau là khối tình chung,
Ai nâng côi Thế qua bùn tử sinh?*

Tuệ Sỹ

Mùa Phật Đản 2549

A LITTLE SONG OF VESAK

The Ganges River keeps flowing
Between the destiny of life, whitening the hair
of the Royal Highness*
The snowed mountain paints the old moon
The person's shadow has passed deep the ninth heaven
Just another manifestation of the Boddhisvatta
Reciting the Sutra has yet to transform, its essence has echoed
A young mountain, an old Wise
Contemplating with time on the shore of Birth and Death
Looking deep at the star, one wondered
Which Awakened One let us to take refuge
Time still pass, rocks still sleep, heart and mind still sync
Cross the sky, the stork comes and goes as beauty as the sunset.
The half slim moon still shine its course

Singing to the young, soothe the Royal palace
How come the sun still radiate
Who to fully understand the Karma and Interbeing?
The incense bathe with prayers
Uniting and dissolving is the essence of suffering.
The blooming garden protects its beauty
In the realm of dream divides the shore of its unwholesomeness
The time is just passing over our heads
Birth, old age, sickness and death is just a continuance
Suffering is just a common displacement
Who is to lift human realm over the muddle of life and death?.

** There was a prophecy that the prince would leave home for a holy life and attain the supreme enlightenment, otherwise he would be a great emperor. Worry about the prophecy was whitening the hair of the father-king.*

Translated by Phe Bach